

Juli rit - Maas en Peel gebied

door Evert - 26 juli 2017

Guido, die nog een half jaar heel Europa door vliegt, was zo intelligent geweest eens goed te kijken naar het kaartje dat webmaster Luuk onlangs rondstuurde. Daarop stonden alle ritten van de laatste tijd.

En zo ontdekte Guido dat Oost-Brabant nog een witte vlek was en dus stuurde hij ons dinsdag 25 juli naar Herberg de Brabantse Kluis onder de rook van Aarle-Rixtel. Een voormalige boerderij gekoppeld aan een heus klooster. Dat laatste bestaat nog en is gezegend met de prachtige naam Het Heilige Bloed.

De waardin van de Herberg vertelde zelfs dat er nog 32 nonnen in het klooster wonen. Of het begerige nonnen zijn, die ons arme motards direct zouden bepotelen wilde ze niet zeggen.

Annex de Herberg en het Klooster was ook nog een heuse boerderij met angstig kijkende koeien en kalveren als waren wij booswichten die hen naar de slager zouden brengen. Henk riep: schande dat die beesten niet buiten lopen. Diens verontwaardiging werd door velen gedeeld.

Overigens de koffie + appeltaart was uitmuntend, de bediening struis, de nonnen werden niet gemist.

Met 18 ridders plus Marije (dochter van Ruud) werden de motoren besprongen voor een rit door De Peel, waarbij de gedachten mijnerzijds uitgingen naar de gebroeders Beekman, de Peellandse hoofdpersonen uit het prachtige boek van Toon Kortooms. Een woord is me altijd bijgebleven: De Beekmannen pakten geen bier, vatten dat ook niet, nee zij vieten het.

Maar goed met de Beekmannen en Kortooms in gedachten toerden we door Griendtsveen en Helenaveen om vervolgens De Peel te verlaten voor het stroomdal van de Maas.

En weer schiet een boek me te binnen: Dorp aan de Rivier van Anton Coolen. Belfeld is zo'n dorp, mogelijk dorp van de schrijver.

Wij genoten aan de oever van de Maas met uitzicht op Belfeld van een perfect lunch. De uitsmij-

Start van de rit bij de Brabantse Kluis in Aarle-Rixtel

Onderweg een kudde schapen

ter (uiteraard) en het 12-uurtje waren zeer populair.

Opvallend was dat alles in 1 keer uit geserveerd werd, heel knap. Alleen Jaap (Boer) Bruin moest even wachten omdat hij boven zijn uitsmijter wat al te hardhandig met de pepermolen omging.

De middagrit voerde ons langs de Maas onder meer het witte stadje Thorn. Dat was het meest zuidelijke punt van deze prachtige rit, die ons door dorpjes en gehuchten voerde waar velen van ons nooit hadden gehoord.

Ook het eindpunt stond weer in het teken van het rijke Roomse leven. Ook Gemert herbergt een imposant klooster.

Maar ja wat wil men als bedacht wordt dat Guido misdienaar was in Goirle. Hulde kerel. Het was een topertje die je samen met de Heer van Oranje al een keer had voor gereden!

Eindpunt in Gemert